

Til:

Dyrevernemnda i Oslo, Asker og Bærum

Brynsengfarete 6 b, 0667 Oslo

Mattilsynet distriktskontoret for Oslo

Mattilsynet regionkontoret for Oslo, Akershus og Østfold

Fra: Norsk Huskattforening <http://home.no.net/huskatt>

Ragnhild Schibbyes vei 36, 0968 Oslo

E-post: beikeset@chello.no - Telefon: 22 10 93 54

Dato: 06.06.2007.

VEDLEGGENE ER Å FINNE ETTER BREVET

STIFTELSEN DYRENES VELFERD

Norsk Huskattforening (NHF) viser til brev til Dyrevernemnda i Oslo, Asker og Bærum datert 29.10.06 (også vedlagt). Etter dette fikk Dyrenes Velferd (DV) en mulighet til å utbedre forholdene. DV laget da en kvalitetsprosedyre datert 19.12.06 med tiltak og datoer for ferdigstillelse. Dette er et godt tiltak der nemnda ved Mattilsynet skal rettlede og korrigere i et tett og konstruktivt samarbeide med den det angår. Det er hele tiden nødvendig med hyppige tilbakemeldinger fra nemnda. Det skal også opplyses om at vedtak vil bli fattet hvis tingene ikke utbedres innen fristen. Dersom de påpekte feil ikke er utbedret ved ny inspeksjon vil det bli fattet nye vedtak. Det gis da nye frister. DV har fulgt opp med flere tiltak i henhold til kvalitetsprosedyren. Men mangel på håndverkere (håndverkere er som alle vet en mangelvare som har bragt mange til fortvilelse !) har forsinket arbeidet, og nye frister har derfor blitt bedt om fra DVs side.

Den 16.02.07 ba DV i et brev om å bli godkjent som omplasseringshjem. I den forbindelse ble inspeksjon foretatt den 07.03.07 med rapport den 29.03.07 som avsto søknaden. DV besvarte rapporten den 18.04.07 og begrunnet hvorfor ferdigstillelsen hadde blitt forsinket, og uttrykte stor og realistisk vilje for at de ville etterleve kvalitetsprosedyren når håndverkerne var ledige. Den

14.05.07 kom nemnda igjen på inspeksjon med rapport den 01.06.07. Her ble det opplyst om at vedtaket ikke gis oppsettende virkning. Dette gjelder kun *i alvorlige saker der dyr kan komme til å lide hvis klagen skal behandles og dette tar tid. Dette av hensyn til dyrets beste. DV s dyr lider ikke.*

NHF har nylig besøkt DV og kjenner seg ikke igjen i beskrivelsen av forholdene. Felles for alle inspeksjonene er at de startet forholdsvis tidlig på dagen før Liv Walderhaug hadde ferdiggjort renholdet, tømning av dokasser etc. Fra morgenvakter på Dyrebeskyttelsens Hjelpesenter på Mosseveien, vet jeg at man om morgenen møtes med et "katastrofeområde." Oppkast, dokasser fullt til randen av avføring/diare, kattehår og uorden ellers. Men etter noen timers arbeide er alt i orden. Det er forståelig at den som ikke kjenner til hvordan et omplasseringssted fungerer i praksis, blir ensidig opptatt av de negative ting som møter en når dagens arbeide ikke er fullført. Rapportene nevner således at stedet er mørkt, rotete med fulle dokasser og oppkast, noe som er helt normalt før stedet er ferdig. Et omplasseringshjem der katter kan være i lang tid, skal i mest mulig grad ligne på et vanlig hjem med det "koselige" rotet som er der. Det skal ikke ligne på en steril karantenestasjon/operasjonssal. Det har aldri vært meningen når forskriften for dyrepensjonater innlemmet omplasseringshjemmene med ordet og "lignende". I den forbindelse vil jeg referere til en uttalelse fra en dyrevenn: "Jeg synes i utgangspunktet det er urimelig at samme regler gjelder for pensjonater og omplassering. Dyrevelferden blir vel neppe ivaretatt ved å sette katter i separate bur med matskåler og toalettkasse side om side. Alle vi som har hatt våre katter på pensjonat i en ferieperiode, vet jo hvor preget kattene ofte er av oppholdet.

Omplasseringskatter blir såvidt jeg forstår, ofte sittende i flere måneder - jeg har også sett annonser hvor katten som ønskes omplassert har hatt opphold på omplasseringshuset i flere år - og det vil jo være uholdbart å stalle disse kattene opp i sterile rom, uten noen form for stimuli. Resultatet blir vel da i verste fall ødelagte dyr som til slutt ikke lar seg omplassere.

Jeg synes det er merkelig hva Mattilsynet bruker tid og krefter på. I Finnmark sulter dyr ihjel på bås mens Mattilsynet og Dyrevernsmemnda ser en annen vei. Så bruker man på en annen kant av landet krefter på å "ta" dem som vederlagsfritt og på egen fritid gjør det de kan for å hjelpe vanskjøttede dyr, og hevder at det beste for dyrene er å avlives, heller enn å leve i et rom med rusk i krokene. Det blir litt som denne debatten om homofile og adopsjon: barnas beste er å dø på et overfylt barnehjem eller sulte ihjel i Afrika framfor å ha homofile foreldre." Ord som beskriver hvordan vi fra innsiden av dette hjelpearbeidet for hjemløse dyr føler situasjonen.

Inspeksjonsrapportene

Korte kommentarer: **"Avføring" som tydeligvis hadde ligge der lenge**". Avføring hardner fort til og behøver ikke ha ligget der lenge. **"Dokassen var fylt opp med avføring"**. Om morgenen før stedet er dette normalt. **"En katt hadde grønt snør rundt nesa"**. Dette er heller ikke uvanlig. **"Kattene fremsto som sky og redde"**. De fleste som har katter vet at katter ofte

gjemmer seg for fremmede mennesker på besøk, men er tillitsfulle overfor eier. **”Alt annet som ikke er nødvendig for det daglige stellet av kattene skal flyttes ut”**. Dette kravet er ikke i samsvar med at et omplasseringshjem skal ligne på et vanlig hjem for å skape trivsel og forberede kattene til det nye, gode hjem de forhåpentligvis vil få en gang. **”Ønskes løsdrift må det søkes særskilt om dette”**. Løsdrift for katter i omplasseringshjem er bestemt av dyreverlferdsmessige hensyn for de katter som etter karantene er friskmeldt og har samme status. Se også vedlagte brev fra etolog Bjarne O. Braastad datert 02.08.02. Se også vedlagte brev fra Dyrebeskyttelsen Norge datert 08.02.02 også vedlagt.

”Hvis vedtaket om nedlegging ikke innfris, må driften opphøre. Dyreholdet på adressen vil etter dette bli sett på som et privat kattehold, hvor det kun vil bli tillat med totalt 5 katter på adressen”. NHF er ikke kjent med at Oslo kommune har vedtatt at en husholdning kun skal ha 5 katter. Se lenker som omhandler dette tema der det fremgår at det ikke er antallet dyr som avgjør om et dyrehold skal opphøre, men hvordan den enkelte dyreeier holder dyrene sine: Fra Vestfold, 12 sider http://home.no.net/huskatt/fylkesmann_vestfold.pdf . Fra Rogaland http://home.no.net/huskatt/fylkesmann_rogaland.htm

Norsk Huskattforening vil på det sterkeste anmode om at Dyrenes Velferd får fortsette sin bestrebelse på å etterleve kvalitetsprosedyren med det resultat at stiftelsen får opprettholde sitt arbeide for å hjelpe dyr i nød. Huset som de 20 dyrene bor i er på ca 350 kvadratmeter med stor og flott luftegård. Her bør det være nok av tumbleplass for 20 katter ! Stiftelsen har knyttet til seg veterinær Heidi Nøstvig som har tilsyn med kattene. Et samarbeid er også innledet med Oslo dyrklinikk som vil ta i mot katter for nødvenig karantene inntil DVs karantenerom er ferdigstilt. Dette er tiltak som nemnda/Mattilsynet bør være glade for. Det største problemet for Mattilsynet er dyreeiere som etter påbud ikke anstrenger seg for å bedre forhold. Dyrenes Velferd er et unntak fra disse og fortjener all den støtte de behøver fra Mattilsynet for å oppnå et trygt og godt hjem for de 20 kattene som befinner seg der nå. Å støtte de som vil samarbeide for å bedre forholdene for dyrene, vil gi Mattilsynet en positiv signaleffekt utad og bekrefte at Mattilsynet er til for å hjelpe hjemløse dyr til et anstendig liv istedenfor å la disse dyrene som allerede har lidd mye bli drept.

Med vennlig hilsen

Bodil Eikeset

leder Norsk Huskattforening <http://home.no.net/huskatt>

Ragnhild Schibbyes vei 36

0968 Oslo

E-post: beikeset@chello.no

Telefon: 22 10 93 54

VEDLEGG

Til:

Dyrevernemnda i Oslo, Asker og Bærum

Brynsengfaret 6 b, 0667 Oslo

Mattilsynet distriktskontoret for Oslo

Mattilsynet regionkontoret for Oslo, Akershus og Østfold

Fra: Norsk Huskattforening <http://home.no.net/huskatt>

Ragnhild Schibbyes vei 36, 0968 Oslo

E-post: beikeset@chello.no - Telefon: 22 10 93 54

Dato: 06.06.2007.

STIFTELSEN DYRENES VELFERD

Norsk Huskattforening (NHF) viser til brev til Dyrevernemnda i Oslo, Asker og Bærum datert 16.02.07 (også vedlagt).

NORSK HUSKATTFORENING

Ragnhild Schibbyes vei 36

0968 OSLO

Telefon 22 10 93 54

Konto 7877.08.49100

Mail: beikeset@chello.no

Hjemmeside:

<http://home.no.net/huskatt>

Til:

Dyrevernsmemnda i Oslo, Akershus og Bærum

Brynsengfaret 6 B

0667 Oslo

Att.: Førsteinspektør Sigrid Engeland

E-post: Sigrid.Engeland@mattilsynet.no

Kopi:

Mattilsynet, Distriktskontoret for Oslo ved distriktssjef Kjetil Berg. E-post:

Kjetil.Berg@mattilsynet.no

Mattilsynet sentralt, dyrevernavdelingen ved seksjonsleder Torunn Knævelsrud. E-post:

postmottak@mattilsynet.no

**INSPEKSJON KATTEHOLD HOS DYRENES VELFERD - RAPPORT NR 105/06 FRA
DYREVERNEMNDA I OSLO, AKERSHUS OG BÆRUM - DERES REF.: J.NR 113/06**

Oslo, 26.10.06

Norsk Huskattforening (NHF) har fått tilsendt fra Dyrenes Velferd (DF) "Bekjentgjøring av vedtak, utskrift av protokoll 36/2006 etter møte i Dyrevernemnda 28.09.06" samt "Rapport nr 105/06 av 12.09.06".

NHF vil nedenfor kommentere dette slik:

Uhygieniske forhold

NHF har ved praktisk dyrevernarbeide for hjemløse katter i oppstalling erfart at før man

har fullført det daglige stellet, kan det se ganske kaotisk ut. Liv Walderhaug var midt i stellet da dere foretok inspeksjon den 05.09.06. Det er derfor naturlig at dere fant både oppkast, urin og avføring på gulvet før hun hadde fått tømt dokasser og hatt ny sand i kassene.

Syke og apatiske dyr

Omplasseringshjem tar kontinuerlig imot nye dyr. De nyankomne er oftest svært nedkjørte både fysisk og psykisk. Mange er utmagret og lider av anorexia. Det tar dager og uker før man får dem til å ta til seg næring av seg selv. De bærer naturligvis preg av dette ved å være utmagrete og syke med blant annet rennende øyne slik som dere beskriver noen av dyrene. Mange har psykiske problemer som følge av jaging, steining og mishandling av mennesker ute. Slike atferdsproblemer tar det tid å behandle. Den sky atferden som dere fant blant noen av kattene, er helt naturlig atferd for katter som har mistet tillit til menneskene på grunn av mishandling. Slike katter vil oftest gjemme seg når det kommer fremmede mennesker på besøk. Men de er kjærlige og kontaktsøkende overfor de(t) mennesker(t) som har vunnet deres tillit på ny. Hjelpere ved omplasseringshjem har ofte lang erfaring med å behandle slike dyr. De har gode kunnskaper om å gi både terapeutisk og medisinsk hjelp.

Dyrenes Velferd ved Liv Walderhaug var den første i Norge som opprettet et omplasseringshjem for hjemløse katter. DV har hele tiden hatt fast veterinær som følger opp dyr som blir syke. Alle katter blir vaksinert, kastret og ID-merket.

Ut fra ovennevnte er det etter NHF's mening ikke unaturlig at dere fant syke og apatiske dyr som beskrevet i rapporten fra dere.

Forskrift om dyrepensjonat og lignende

Norsk Huskattforening bidro med følgende i forbindelse med endring i forskrift om dyrepensjonat og lignende: [Dyrepensjonatforskrift - høring april 2003](#). Les [endelig forskrift](#). Forskriften sier blant annet, sitat: "**§ 1.** Med dyrepensjonat menes i denne forskrift virksomhet som har til formål ta å imot selskapsdyr, herunder hund og katt, til oppstalling, forpleining, opplæring, omplassering, dressur o.l. for kortere eller lengre tid. **I tvilstilfelle avgjør Mattilsynet om en virksomhet omfattes av forskriften.**"

NHF mener at private omplasseringshjem som DV som ikke opererer i forretningsøyemed, ikke bør omfattes fullt ut av forskriften. Les i den forbindelse ovennevnte sitat fra forskriftens §1 om tvilstilfelle samt NHF's høringsuttalelse ovenfor om samme.

Dyrenes Velferd har gjort og gjør et flott og nødvendig arbeide for dyr i nød. De erstatter det arbeide som det offentlige ennå ikke har hatt ressurser til å utføre.

Dyrevernemnda i Oslo og Akershus har ved inspeksjonsrapport 71/01 av 05.12.01 og inspeksjonsrapport nr 111/04 av 30.10.04 kun positive ting å anføre om DVs drift for hjemløse katter. Vi mener derfor at de forhold som beskrives i inspeksjonsrapport nr 105/06 av 12.09.06 ikke er i samsvar med den generelle og reelle situasjon hos DV. NHF som ofte har besøkt DV, kjenner seg ikke igjen i rapporten. DV er naturligvis i samarbeid med NHF villig til å rette på ethvert reelt forhold ved DVs drift som strider mot Dyrevernloven.

Norsk Huskattforening håper og ber innstendig om at driften hos Dyrenes Velferd får fortsette til hjelp for de mange hjemløse og lidende kattene i Oslo og omegn. Vi ønsker et møte der man sammen kan komme frem til en konstruktiv løsning til beste for alle parter.

Med vennlig hilsen

Bodil Eikeset

Leder Norsk Huskattforening <http://home.no.net/huskatt>

Etter dette fikk Dyrenes Velferd (DV) en mulighet til å utbedre forholdene. DV laget da en kvalitetsprosedyre datert 19.12.06 med tiltak og datoer for ferdigstillelse. Dette er et godt tiltak der nemnda ved Mattilsynet skal rettlede og korrigere i et tett og konstruktivt samarbeide med den det angår. Det er hele tiden nødvendig med hyppige tilbakemeldinger fra nemnda. Det skal også opplyses om at vedtak vil bli fattet hvis tingene ikke utbedres innen fristen. Dersom de påpekte feil ikke er utbedret ved ny inspeksjon vil det bli fattet nye vedtak. Det gis da nye frister. DV har fulgt opp med flere tiltak i henhold til kvalitetsprosedyren. Men mangel på håndverkere (håndverkere er som alle vet en mangelvare som har bragt mange til fortvilelse !) har forsinket arbeidet, og nye frister har derfor blitt bedt om fra DVs side.

Den 16.02.07 ba DV i et brev om å bli godkjent som omplasseringshjem. I den forbindelse ble

inspeksjon foretatt den 07.03.07 med rapport den 29.03.07 som avsto søknaden. DV besvarte rapporten den 18.04.07 og begrunnet hvorfor ferdigstillelsen hadde blitt forsinket, og uttrykte stor og realistisk vilje for at de ville etterleve kvalitetsprosedyren når håndverkerne var ledige. Den 14.05.07 kom nemnda igjen på inspeksjon med rapport den 01.06.07. Her ble det opplyst om at vedtaket ikke gis oppsettende virkning. Dette gjelder kun *i alvorlige saker der dyr kan komme til å lide hvis klagen skal behandles og dette tar tid. Dette av hensyn til dyrets beste. DV s dyr lider ikke.*

NHF har nylig besøkt DV og kjenner seg ikke igjen i beskrivelsen av forholdene. Felles for alle inspeksjonene er at de startet forholdsvis tidlig på dagen før Liv Walderhaug hadde ferdiggjort renholdet, tømning av dokasser etc. Fra morgenvakter på Dyrebeskyttelsens Hjelpesenter på Mosseveien, vet jeg at man om morgenen møtes med et "katastrofeområde." Oppkast, dokasser fullt til randen av avføring/diare, kattedår og uorden ellers. Men etter noen timers arbeide er alt i orden. Det er forståelig at den som ikke kjenner til hvordan et omplasseringssted fungerer i praksis, blir ensidig opptatt av de negative ting som møter en når dagens arbeide ikke er fullført. Rapportene nevner således at stedet er mørkt, rotete med fulle dokasser og oppkast, noe som er helt normalt før stedet er ferdig. Et omplasseringshjem der katter kan være i lang tid, skal i mest mulig grad ligne på et vanlig hjem med det "koselige" rotet som er der. Det skal ikke ligne på en steril karantenestasjon/operasjonssal. Det har aldri vært meningen når forskriften for dyrepensjonater innlemmet omplasseringshjemmene med ordet og "lignende". I den forbindelse vil jeg referere til en uttalelse fra en dyrevenn: "Jeg synes i utgangspunktet det er urimelig at samme regler gjelder for pensjonater og omplassering. Dyrevelferden blir vel neppe ivaretatt ved å sette katter i separate bur med matskåler og toalettasse side om side. Alle vi som har hatt våre katter på pensjonat i en ferieperiode, vet jo hvor preget kattene ofte er av oppholdet.

Omplasseringskatter blir såvidt jeg forstår, ofte sittende i flere måneder - jeg har også sett annonser hvor katten som ønskes omplassert har hatt opphold på omplasseringshuset i flere år - og det vil jo være uholdbart å stalle disse kattene opp i sterile rom, uten noen form for stimuli.

Resultatet blir vel da i verste fall ødelagte dyr som til slutt ikke lar seg omplassere.

Jeg synes det er merkelig hva Mattilsynet bruker tid og krefter på. I Finnmark sulter dyr ihjel på båas mens Mattilsynet og Dyrevernsmemnda ser en annen vei. Så bruker man på en annen kant av landet krefter på å "ta" dem som vederlagsfritt og på egen fritid gjør det de kan for å hjelpe vanskjøttede dyr, og hevder at det beste for dyrene er å avlives, heller enn å leve i et rom med rusk i krokene. Det blir litt som denne debatten om homofile og adopsjon: barnas beste er å dø på et overfylt barnehjem eller sulte ihjel i Afrika framfor å ha homofile foreldre." Ord som beskriver hvordan vi fra innsiden av dette hjelpearbeidet for hjemløse dyr føler situasjonen.

Inspeksjonsrapportene

Korte kommentarer: **"Avføring" som tydeligvis hadde ligge der lenge**". Avføring hardner fort til og behøver ikke ha ligget der lenge. **"Dokassen var fylt opp med avføring"**. Om morgenen før stellet er dette normalt. **"En katt hadde grønt snør rundt nesa"**. Dette er heller ikke uvanlig. **"Kattene fremsto som sky og redde"**. De fleste som har katter vet at katter ofte gjemmer seg for fremmede mennesker på besøk, men er tillitsfulle overfor eier. **"Alt annet som ikke er nødvendig for det daglige stellet av kattene skal flyttes ut"**. Dette kravet er ikke i samsvar med at et omplasseringshjem skal ligne på et vanlig hjem for å skape trivsel og forberede kattene til det nye, gode hjem de forhåpentligvis vil få en gang. **"Ønskes løsdrift må det søkes særskilt om dette"**. Løsdrift for katter i omplasseringshjem er bestemt av dyreverlferdsmessige hensyn for de katter som etter karantene er friskmeldt og har samme status. Se gså vedlagte brev fra etolog Bjarne O. Braastad datert 02.08.02.:

Fylkesveterinæren for Oslo, Akershus og Østfold

Postboks 746 Sentrum

0106 Oslo

Deres ref.:

Vår ref.: 2002/1510-1 BOB

Ås, 02.08.02

OPPSTALLINGSFORHOLD VED OMPLOSSERINGSVIRKSOMHETER

Jeg er gjort kjent med at det pågår en diskusjon mellom Fylkesveterinæren og Dyrebeskyttelsen Norge ang. spørsmålet om Dyrebeskyttelsens Hjelpesenter for katter i Mosseveien 226 omfattes

av Forskrift om dyrepensjonater og hvilke krav en kan sette til oppstillingsforholdene.

Forskriftens omfang

Forskriften er noe uklar mhp. hva som omfattes. Det er Landbruksdepartementet, evt. ved Statens Dyrehelsetilsyn, som avgjør tvilstilfeller ifht. om en virksomhet omfattes av forskriften (§1). Logisk sett bør forskriften også omfatte oppstallinger med formål å omplassere hund, katt og andre selskapsdyr - selv om dette ikke er i ervervsøyemed eller dyrene ikke omplasseres til nye eiere mot betaling. Hensynet til dyrevelferden vil være den samme. Spesielt der dyretallet er lite kommer man lett inn i vanskelige avgrensninger mellom privat dyrehold og pensjonatliknende forhold. Rent juridisk vil Dyrebeskyttelsen og FOD være eiere av dyrene inntil nye eiere kan overta. Dermed vil disse naturlig hevde at dette er et privat dyrehold som ikke omfattes av forskriften om ervervsmessig omsetning av dyr. Et viktig moment ved denne forskriften som omplasseringsvirksomheter må ivareta er registre over hvor individene kommer fra og hvem nye eiere er, av hensyn til å kunne oppspore dyr som kan ha blitt smittet av alvorlige sykdommer. Dette bør også være et krav til alle hunde- og katteoppdrettere, og bør inngå i en ny forskrift om hold av selskapsdyr som bør utarbeides med utgangspunkt i arbeidet med Stortingsmeldingen om dyrehold og dyrevelferd.

Jeg anbefaler at Forskriften om dyrepensjonat o.l. utfylles med en presisering av hva som omfattes, ikke minst for å kunne håndtere grensetilfeller. Som en oppfølging av rapporten fra Katteutvalget i Statens dyrehelsetilsyn (Eierløse/forvillede katter) er det på sin plass med en egen forskrift om håndtering av problemet med eierløse katter, herunder ansvarsforhold og hvordan kattene skal oppstalles. Jeg håper dette behovet blir synliggjort i Stortingsmeldingen om dyrehold og dyrevelferd. Inntil egen forskrift lages, kan oppstillingskrav hjemles i Forskrift om dyrepensjonat. Eget notat om dette er sendt Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen.

Krav til oppstillingsforhold ved omplasseringsinstitusjoner

Det er imidlertid viktig å ikke ha for firkantede regler om selve oppstillingsforholdene. Det essensielle må være å sikre gode, helhetlige løsninger. Ofte skjer oppstalling i rom i bolighus, der dyrene er under omsorg av spesielt dyrekjære mennesker som gjør jobben gratis, og med jevnlig veterinærkontakt. Med unntak av evt. karantenetid for nyankomne katter, vil det være helt unødvendig å kreve at friske katter holdes i separate bur. Tvert imot, *burhold i seg selv er*

hovedproblemet velferdsmessig ved dyrepensjonater, spesielt siden dyra ikke er vant til så snevre bevegelsesmuligheter. Ideelt sett burde løsdrift være å foretrekke, slik trenden også er for kommersielt husdyrhold i landbruket. I hundepensjonater er det vanlig at hundene kan gå sammen i store løpegårder, i hvert fall deler av døgnet. Også katter er sosiale dyr. I tillegg til den bevegelsesfriheten et stort rom gir, vil dyrevelferden bedres av at dyra kan få tilfredsstillende behovet for sosiale kontakter. Forskriften bør snarere påby enn forby dette. Kattene bør imidlertid ha mulighet for å trekke seg unna hverandre, med individuelle hvilesteder. Om to dyr blir bitre fiender med slåsskamper, må de holdes atskilt. Jeg har selv erfaring fra arbeid med en stall for forsøksdyr (katter) ved NTNU (tidl. Universitetet i Trondheim). Der lot vi katter gå i større grupper i store rom i stedet for i bur. Kattene ble under disse forhold svært sosiale og harmoniske, og tillitsfulle overfor røkterne, og dyrevelferden må sies å ha vært tilfredsstillende.

I saken ang. Hjelpesenteret i Mosseveien 226 har, etter hva jeg forstår, distriktsveterinæren krevd at kattene skal stå i bur også etter den innledende karanteneperioden. Dette er helt uforståelig annet enn ved importkarantene der kattene kan ha fremmede sykdommer med lang inkubasjonstid. Det står heller intet om burkrav i forskriften. Forskriften sier hvor store burene skal være, ikke at det må være bur. Hele ideen med omplasseringsvirksomhet er å bedre dyrevelferden for katter som har levd i kummerlige kår og finne et godt hjem til dem. Derfor er det liten grunn til å mistro de ansvarlige. I tråd med andre sider ved en ny dyrevernslov bør det imidlertid i nye forskrifter kreves en viss kompetanse blant dem som driver et omplasseringshjem.

Jo mer kompetanse, jo færre spesifikke krav trenger en stille til dyreholdet. Likevel bør omplasseringshjemmene også omfattes av Dyrevernsnemndenes inspeksjonsrutiner. Det er imidlertid viktig å være klar over at i en del tilfeller kan det være slik at de ansvarlige for omplasseringsinstitusjonene har bedre kompetanse på katters atferd og behov enn distriktsveterinær og dyrevernsnemnda.

I en omplasseringsvirksomhet som tar vare på eierløse katter som har lidet i byer, er det, for å gjøre det mulig å omplassere kattene til nye eiere, helt avgjørende at kattens psykiske helse blir ivaretatt, med utvikling av sosial atferd og et godt forhold til mennesker. Hvis ikke, vil omplassering kunne være uforvarselig. Når katter går fritt i et rom, kan de selv ta initiativ til kontakt med mennesker og bevege seg mer fritt i forhold til menneskenes plassering i rommet. Dette er et svært viktig moment i en prosess der dyra først habitueres, deretter sosialiseres på mennesker under dyrets egen kontroll. I den grad det skulle være en konflikt mellom *potensielle* smittemessige forhold (etter veterinærsekk og vaksinerings) og *reelle* hensyn til kattens psykiske helse, vil jeg på det sterkeste anbefale at en vektlegger innredning og rutiner som sikrer en best

mulig utvikling av den psykiske helsen og sosialatferden til kattene.

Med vennlig hilsen

Bjarne O. Braastad

professor i etologi

Kopi:

- Statens dyrehelsetilsyn – Sentralforvaltningen
- Statens dyrehelsetilsyn – Distriktsveterinæren i Oslo og Follo
- Dyrebeskyttelsen Norge

Se også vedlagte brev fra Dyrebeskyttelsen Norge datert 08.02.02 også vedlagt:

-

Statens Dyrehelsetilsyn

Fylkesveterinæren for Oslo, Akershus og Østfold

Karl Johansgate 6 (inngang Skippergata)

Postboks 746 Sentrum

0106 Oslo

Oslo, 08.02.02

DYREBESKYTTELSENS HJELPESENTER I OSLO

Vi viser til Deres brev av 04.02.2002, Deres ref.: 01.00297.004/752.24. Saksbehandler:

Lars-Erik Rondestveit, der dere fastholder at Hjelpesenterets drift kommer under, sitat: "Drift av dyrepensjonat og salg/**omplussing** av dyr reguleres i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern (dyrevernavloven) §§16 og 17, forskrift 15. juli 1978 nr. 1 om dyrepensjonat og lignende og forskrift

10. januar 1985 nr. 10 om ervervsmessig omsetning av dyr.”

Dere vektlegger særlig § 16 Drift av dyrepensjonat og § 17 Handel med dyr. Vi ser at dere benevner § 17 som salg/**omplassering** og ikke Handel med dyr som loven sier. Idet Dyrebeskyttelsen omplasserer katter på Hjelpesenteret, kan vi imidlertid ikke se at ordet omplassering eksplisitt er nevnt i loven/forskrift som antydnet av dere.

I brev av 24.08.01 fra Dyrebeskyttelsen Norge til dere, fastholder Dyrebeskyttelsen Norge at Hjelpesenteret ikke kommer under §§16 og 17 i dyrevernsloven, idet Dyrebeskyttelsen ikke driver verken som dyrepensjonat (§16) eller med handel av dyr **i ervervsmessig øyemed** (§17). Vi fastholder som tidligere at vår drift heller ikke kommer under forskrift 15. juli 1978 nr. 1 om dyrepensjonat og lignende idet vi tar hånd om dyr som midlertidig er våre og ikke dyr som andre overlater til oss mot betaling. Likeledes bestrider vi at vår virksomhet kommer inn under forskrift 10. januar 1985 nr. 10 om ervervsmessig omsetning av dyr. Vi begrunner dette slik:

Forskriften om dyrepensjonat og lignende dekker tilfeller der formålet med virksomheten er å ta imot selskapsdyr til oppstalling, forpleining, opplæring, dressur o. lignende for kortere eller lengre tid. Det kreves tillatelse fra distriktsveterinæren for slik drift. I vårt tilfelle dreier det seg om oppstalling etc. av Dyrebeskyttelsens dyr som foreningen har tatt hånd om og som de har rådighet over. Forskrift om dyrepensjonat kommer følgelig ikke til anvendelse her.

Forskrift om ervervsmessig omsetning av dyr kan neppe komme til anvendelse. Forskriften retter seg hovedsakelig mot handelsfjøs o.lignende og zoo-forretninger. Den virksomheten som Dyrebeskyttelsen eventuelt måtte drive, vil hovedsakelig dreie seg om omplassering etc. og kan ikke betegnes som ervervsmessig.

Vi er enige om at driften av Hjelpesenteret skal være underlagt de alminnelige bestemmelsene i Dyrevernsloven og husdyrloven. Det trengs i utgangspunktet ikke noen tillatelse fra Dyrehelsetilsynet sin side for slik drift.

Videre er arbeidet på Hjelpesenteret basert på frivillig innsats hovedsaklig rettet mot eierløse katter. Det ligger m.a.o. intet kommersielt element til grunn. Forskrifter om dyrepensjonat og lignende dekker etter vår mening bare de tilfeller der oppstalling osv. skjer mot betaling. I professor A Frøslies kommentarer til dyrevernsloven (1997 s. 109) heter det:”§16 Drift av dyrepensjonat (forskriftstekst). Bestemmelsen omhandler "dyrepensjonat",og forutsettes å omfatte

de tilfeller hvor det mottas og oppstalles dyr for andre mot godtgjørelse.

Dere nevner under kapittelet Spesiell vurdering at formålet med bestemmelsene vedrørende dyrepensjonat er motivert ut fra tanken om at slik virksomhet dersom det gjøres til levebrød, skal sikre at dyrevernet ikke kommer foran økonomiske interesser. Videre sier dere at skillet mellom formålet og motivet for å gi en slik bestemmelse er at formålet er å legge forholdene til rette slik at dyrene kan leve i akseptable forhold under pensjonatoppholdet, mens motivet for bestemmelsene var å sikre dyrs ve og vel i forhold til økonomiske interesser. Vi kan ikke se at det er noen vesentlig forskjell mellom formål og motiv ut fra det dere sier. Begge deler skal først og fremst sikre dyrenes ve og vel under oppholdet på pensjonatet uavhengig av økonomiske interesser. Vår drift ved Hjelpesenteret er i høyeste grad med på å gi kattene der et akseptabelt liv i tråd med dyrevernloven. I tillegg har vi ikke omplassering som levebrød, og den er ikke med på å gi oss økonomiske fordeler. Omplasseringen gir oss tvert i mot store utgifter som dekkes inn ved hjelp av gaver, medlemskontingenter og gratis hjelp fra frivillige.

Fakta om Hjelpesenteret:

Alle katter som kommer inn til Hjelpesenteret, blir umiddelbart lagt i karantenebur i underetasjen. Vi har egen veterinærklinikk med fast veterinær på Hjelpesenteret der katten blir veterinærundersøkt, kastret/sterilisert/øremerket/vaksinert og sjekket for hudsykdommer, parasitter (ringorm, midd etc.) Katter som er friske, blir i karantenen i to uker etter ordinær kastrering/sterilisering/øremerking/vaksinering. De som har en tilleggssykdom som for eksempel ringorm eller midd, blir behandlet og værende i karantenen til de er smittefrie. Etter at den nødvendige karantenetiden er utløpt, blir kattene flyttet opp i 1. etasje. Der blir de revaksinert ennå en gang. 1. etasje består av tre rom samt en gang. Arealet er på om lag 80 m². Rommene består av etasjenisjer i veggene der de har sine egne liggeplasser om de ønsker det. For øvrig er det ligge-og sitteplasser ellers i rommene. Antallet katter i 1. etasje ligger på gjennomsnittlig 20 om gangen, og gjennomsnittlig oppholdstid for hver katt før den får et nytt hjem er om lag 2-12 uker, men noe lenger dersom katten trenger mer oppfølging enten av psykisk eller fysisk art. Renholdet og hygienen er førsteklasses. Det blir vasket og rengjort to ganger om dagen, morgen og ettermiddag, av voksne damer som består av to-tre pr. vakt. Kattene trives med å gå fritt. I tillegg har vi innebygd, med netting og tak, en stor veranda i flukt med det ene rommet der kattene kan lufte seg. Denne "løsdriften" gjør at kattene psykisk har det svært godt samt at **løsdriften er i tråd med Dyrevernloven**. Idet alle kattene er erklært friske og smittefrie samt blir vaksinert to ganger, kan vi ikke se at vi i strid med dyrevernloven må sette dem i karanteneburende bur også i 1. etasje etter behandling av veterinær og karanteneopphold i kjelleren. Vi kan ikke se at det er noen

fare for at det skal oppstå noen form for smittsomt overførbare sykdommer mellom katter som er erklært helt friske og som holder seg i samme beskyttede miljø hele tiden. Skulle det mot all formodning oppstå en slik smittsom sykdom, måtte vi likevel behandle alle dyrene selv om de satt atskilt fra hverandre i karantenebur.

Ut fra ovennevnte fastholder vi vår konklusjon at driften ved Hjelpesenteret er i tråd med gjeldende lover og regelverk, samt at Hjelpesenteret ikke kommer under §§16 og 17 i dyrevernloven.

Dere er hjertelig velkommen til å besøke Hjelpesenteret, kattene og dyrevennene der.

Med vennlig hilsen

Bodil Eikeset

Fungerende organisasjonssekretær Dyrebeskyttelsen Norge

Styremedlem Dyrebeskyttelsen Oslo og Akershus

Kopi: Statens Dyrehelstilsyn – Distriktsveterinæren i Oslo og Follo

Dyrevernemnda i Oslo, Asker og Bærum

Statens Dyrehelsetilsyn - Sentralforvaltningen

Landbruksdepartementet

”Hvis vedtaket om nedlegging ikke innfris, må driften opphøre. Dyreholdet på adressen vil etter dette bli sett på som et privat kattehold, hvor det kun vil bli tillat med totalt 5 katter på adressen”. NHF er ikke kjent med at Oslo kommune har vedtatt at en husholdning kun skal ha 5 katter. Se lenker som omhandler dette tema der det fremgår at det ikke er antallet dyr som avgjør om et dyrehold skal opphøre, men hvordan den enkelte dyreeier holder dyrene sine: Fra Vestfold, 12 sider http://home.no.net/huskatt/fylkesmann_vestfold.pdf . Fra Rogaland http://home.no.net/huskatt/fylkesmann_rogaland.htm

Norsk Huskattforening vil på det sterkeste anmode om at Dyrenes Velferd får fortsette sin bestrebelse på å etterleve kvalitetsprosedyren med det resultat at stiftelsen får opprettholde sitt arbeide for å hjelpe dyr i nød. Huset som de 20 dyrene bor i er på ca 350 kvadratmeter med stor og flott luftegård. Her bør det være nok av tamplett for 20 katter ! Stiftelsen har knyttet til seg veterinær Heidi Nøstvig som har tilsyn med kattene. Et samarbeid er også innledet med Oslo dyrklinikk som vil ta i mot katter for nødvendig karantene inntil DVs karantenerom er ferdigstilt. Dette er tiltak som nemnda/Mattilsynet bør være glade for. Det største problemet for Mattilsynet er dyreeiere som etter påbud ikke anstrenger seg for å bedre forhold. Dyrenes Velferd er et unntak fra disse og fortjener all den støtte de behøver fra Mattilsynet for å oppnå et trygt og godt hjem for de 20 kattene som befinner seg der nå. Å støtte de som vil samarbeide for å bedre forholdene for dyrene, vil gi Mattilsynet en positiv signaleffekt utad og bekrefte at Mattilsynet er til for å hjelpe hjemløse dyr til et anstendig liv istedenfor å la disse dyrene som allerede har lidd mye bli drept.

Med vennlig hilsen

Bodil Eikeset

leder Norsk Huskattforening <http://home.no.net/huskatt>

Ragnhild Schibbyes vei 36

0968 Oslo

E-post: beikeset@chello.no

Telefon: 22 10 93 54